

Regionsudvalgets udtalelse: »Dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet«

(2010/C 141/06)

REGIONSUDVALGET

- gentager, at det for nærværende, hvor EU forsøger at minimere følgerne af den aktuelle økonomiske tilbagegang og skabe forudsætningerne for fornyet vækst, er vigtigt at skabe en platform for dialogen mellem vigtige aktører i uddannelsessystemet og den økonomiske sektor, specielt set i lyset af den afgørende betydning som uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne har for Lissabon-strategien og den fornyede sociale dagsorden;
- fremhæver betydningen af dialog mellem universiteter og erhvervsliv på alle forvaltningsniveauer som et vigtigt redskab, der skal sikre, at potentialet for regional økonomisk og social udvikling udnyttes fuldt ud;
- understreger, at de lokale og regionale myndigheder i hele EU har et nøgleansvar for uddannelses- og efteruddannelsespolitikken, og gentager, at lokale og regionale myndigheder er hovedaktører i udviklingen af regionale forsknings- og innovationsstrategier, idet de ofte forvalter forskningsinstitutioner og støtter innovative miljøer;
- understreger behovet for at fokusere på videregående uddannelsers rolle for lokal og regional udvikling og fremme af et samarbejde mellem højere uddannelsesinstitutioner og lokale og regionale myndigheder, hvor økonomiske og sociale aktører i lokalområder og regioner ligeledes inddrages;

Ordfører: Mohammad Masood (UK/PPE), medlem af Bradford City Council

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om et nyt partnerskab til modernisering af universiteterne: EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet

KOM(2009) 158 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. anerkender den iderigdom, ofte tæt forbundet med initiativer på lokalt og regionalt niveau, og kvaliteten af de overvejelser, som dialogen mellem universiteter og erhvervsliv hidtil har givet anledning til;
2. fremhæver betydningen af dialog mellem universiteter og erhvervsliv på alle forvaltningsniveauer som et vigtigt redskab, der skal sikre, at potentialet for regional økonomisk og social udvikling udnyttes fuldt ud;
3. anerkender betydningen af »videnstrekanten«, der består af et samspil mellem forskning, uddannelse og innovation som et redskab til forøgelse af innovationskapaciteten og forbedring af de nyuddannedes beskæftigelsesmuligheder i Europa;
4. anerkender skiftet fra teknologioverførsel gennem udveksling af viden til deling af viden og åbne innovationssystemer og erkender, at der er behov for mere forskning i de sociale processer og adfærdsmønstre, som underbygger disse nye systemer;
5. understreger, at de lokale og regionale myndigheder i hele EU har et nøgleansvar for uddannelses- og efteruddannelsespolitikken;
6. gentager, at lokale og regionale myndigheder er hovedaktører i udviklingen af regionale forsknings- og innovationsstrategier, idet de ofte forvalter forskningsinstitutioner og støtter innovative miljøer;
7. understreger, at der ved politikudformning og programgennemførelse bør gøres brug af eksisterende demokratisk valgte organer. Lokal viden og demokratisk ansvarlighed vil forbedre forvaltningsmekanismerne for partnerskaber mellem universiteter, erhvervsliv og lokale myndigheder. Dette vil bane vejen for en lokal prioritering og ansvarlighed, som er direkte forbundet med subsidiaritetsprincippet;
8. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder derfor er blandt hovedaktørerne, hvad angår politikker og initiativer, som skal uddybe og ikke mindst udvide det europæiske forskningsrum, særligt dets vision om stærke forsknings- og akademiske institutioner, som er integreret i innovative miljøer;
9. bifalder den kendsgerning, at mange universiteter i Europa gennem det sidste årti formelt har indarbejdet målet om regional økonomisk udvikling i deres hensigtserklæringer. Regionale udviklingsagenturer inddrager ligeledes politikker, som støtter partnerskaber mellem universiteter og industrien i regionale økonomiske strategier;
10. påpeger, at rammerne for samspillet mellem de enkelte politikker har afgørende betydning på regionalt niveau. Der er ofte behov for en vertikal koordinering mellem forvaltningsniveauerne (på europæisk, nationalt og regionalt plan) og en horisontal koordinering mellem regionerne for at undgå overlappning og sikre erfaringsudvekslingen;
11. understreger behovet for at samordne nye og foreslåede initiativer og programmer, såsom det europæiske forskningsrum (ERA), det europæiske teknologiiinstitut (ETI) og programmet for livslang læring med henblik på at støtte dialogen mellem universiteter og erhvervsliv;
12. anerkender, at samarbejdet mellem universiteter og erhvervsliv ligeledes påvirkes af specifikke regionale forhold; udviklingsagenturers kapacitet til at støtte samarbejdet mellem universiteter og erhvervsliv på regionalt niveau; virksomhedsklyngers rolle i udviklingen af netværk omfattende universiteter og virksomheder og niveauet for erhvervslivets investeringer i F&U i regionen.

Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

13. understreger behovet for at fokusere på videregående uddannelsers rolle for lokal og regional udvikling og fremme af et samarbejde mellem højere uddannelsesinstitutioner og lokale og regionale myndigheder, hvor økonomiske og sociale aktører i lokalområder og regioner ligeledes inddrages;
14. støtter samarbejdet mellem universiteter og den private sektor og universiteternes ønske om at blive opfattet som innovationskilder i deres regioner;
15. opmuntrer universiteterne til at gå nye veje i samarbejdet mellem offentlige institutioner og den private sektor, f.eks. inden for rammerne af fælles statslige-private innovationsfonde, der kan forbedre mobiliteten på alle områder;

16. støtter et tæt samarbejde mellem virksomheder, universiteter og forskningsinstitutioner på europæisk niveau, der inddrager politiske aktører og forvaltninger på lokalt, regionalt og nationalt niveau;

17. mener, at samarbejdsniveauet fortsat er uens mellem forskellige lande, universiteter og akademiske discipliner på trods af EU-programmer, som har til formål at opbygge partnerskaber mellem universitets- og virksomhedsmiljøet, sædvanligvis med fokus på partnerskaber inden for bestemte områder som f.eks. forskning eller studerendes mobilitet;

18. har den opfattelse, at dette samarbejde kun i begrænset omfang har haft indvirkning på forvaltning og organisationskultur i de to berørte sektorer, idet det kun er få universiteter, der på institutionsplan har en strategi for samarbejde med erhvervslivet og dem, der har, er koncentreret i et mindre antal medlemsstater;

19. er bekymret for, at de retlige og finansielle rammer i mange lande stadig ikke belønner universiteternes bestræbelser på at samarbejde med erhvervslivet. De udgør måske ligefrem en hindring;

20. anbefaler, at der bør være udarbejdet passende indikatorer til måling af gennemslagskraften i den nuværende dialog mellem universiteter og erhvervsliv. Enhver resultatmåling må omfatte såvel kvalitative som kvantitative indikatorer, og der må tages passende højde for, hvordan udvælgelsen af disse indikatorer kan udøve indflydelse på brugergruppernes adfærd;

21. opfordrer universiteterne til at belønne dialogen mellem universiteter og erhvervsliv. En særlig udfordring i det akademiske miljø vil være anerkendelsen af dette engagement i kriterierne for forfremmelse. Mens mange universiteter erklærer, at de anerkender betydningen af dialogen mellem universiteter og erhvervsliv, har kun få af dem klare og gennemskuelige metoder til sammenligning af disse aktiviteter med forskning og undervisning og passende belønning heraf;

22. erkender, at iværksætterkultur og opkvalificering gennem livslang læring er vigtige opgaver for de videregående uddannelser;

23. bifalder, at flere regioner i forbindelse med finansieringen af forskning og innovation gør en indsats for at fremme private aktørers inddragelse ved at give universiteter og højere læreanstalter en større grad af selvstyre;

24. bemærker, at nye veje i samarbejdet mellem offentlige institutioner og den private sektor, f.eks. inden for rammerne af fælles statslige og private innovationsfonde, også kan danne skole for en bæredygtig anvendelse og sikring af offentlige midler;

25. er enig i, at samhørighedspolitikken spiller en særlig rolle i forbindelse med støtten til innovationsaktiviteter i regionerne. Derfor kan Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) ligeledes inddrages i finansieringen af virksomhedsvæksthuse og forskerparker (infrastruktur og forbindelser). Klynger er

særlig interessante for SMV'er, som deri finder et miljø, der fremmer deres kontakt med universiteter og store virksomheder, og som desuden giver dem adgang til internationale handelsnetværk;

26. anerkender, at SMV'er også spiller en vigtig rolle, særligt med hensyn til jobskabelse og innovation, og opfordrer til, at SMV'erne inddrages i dialogen mellem universiteter og erhvervsliv samt til, at der udvikles innovative og yderst målrettede initiativer til fremme heraf;

27. støtter det grænseoverskridende samarbejde mellem højere læreanstalter og forskningscentre og partnere fra industri og handel, offentlig forvaltning, kultur og andre samfundsgrupper;

28. mener også, at organisationer og andre aktører, som spiller en rolle som formidlere mellem universiteter og virksomheder, kan have afgørende betydning for at skabe kontakt mellem disse, og at de derfor bør gives en mere fremtrædende stilling og ydes bedre støtte.

Eksempler på god praksis

Regionsudvalget

29. noterer sig og bifalder de mange eksempler på samarbejde mellem universiteter og erhvervsliv i hele Europa;

30. er bekymret over, at der ikke findes mange eksempler på god praksis fra de nye medlemsstater;

31. bifalder Kommissionens intention om at iværksætte en undersøgelse, der skal kortlægge de eksisterende eksempler på bedste praksis, og anmoder Kommissionen om at tage højde for de lokale og regionale myndigheders behov i denne fortegnelse.

Redskaber for de regionale og lokale myndigheder

Regionsudvalget

32. opfordrer til, at der etableres strukturerede partnerskaber mellem nøgleaktører fra lokale og regionale myndigheder, erhvervsliv, lokalsamfund og videregående uddannelsesinstitutioner, der kan skabe et fokus for dialogen, f.eks. gennem afholdelse af rundborde-dialoger og workshoper, etablering af videnskabsparker til teknologioverførsel og afholdelse af videnskabskulturelle arrangementer eller messer for studerende;

33. støtter mobiliseringen af højere læreanstalters ressourcer i forberedelsen og gennemførelsen af strategier for økonomisk, social, kulturel og miljømæssig udvikling i regioner og byer;

34. opfordrer højere læreanstalter til i fællesskab at investere i programmer, der specifikt gavner regionale virksomheder og lokalsamfundet, mens man samtidig støtter finansieringen af professorater gennem virksomheder, der styrker netværkssamarbejdet mellem videnscentre for forskning, udvikling og innovation, fremmer fora for udveksling af viden samt støtter oprettelsen af netværk mellem regioner, der udmærker sig på innovationsområdet;

35. anbefaler, at de højere læreanstalter anvender ressourcerne til det regionale engagement på et bæredygtig og flerårligt grundlag;

36. erklærer sig parat til at sikre en koordineret brug af det syvende rammeprogram, strukturfondene, FIP og ELUL, da dette, som fremhævet i tidligere udtalelser fra Regionsudvalget, har afgørende betydning for EU's konkurrenceevne og skabelsen af synergier mellem samhørighed, forskning, videregående uddannelser og innovationspolitikker på nationalt og regionalt niveau;

37. er fortaler for en bred fortolkning af innovationsbegrebet, som inddrager socialvidenskab og humaniora, og disse discipliners givtige samspil med kulturen i de byer og regioner, hvor de udøves.

Konklusioner

Regionsudvalget

38. gentager, at det for nærværende, hvor EU forsøger at minimere følgerne af den aktuelle økonomiske tilbagegang og skabe forudsætningerne for fornyet vækst, er vigtigt at skabe en platform for dialogen mellem vigtige aktører i uddannelsessystemet og den økonomiske sektor, specielt set i lyset af den afgørende betydning som uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne har for Lissabon-strategien og den fornyede sociale dagsorden;

39. bifalder, at Kommissionen har taget initiativ til at undersøge, hvordan strukturfondene kan bruges til at støtte regionale initiativer i den forbindelse;

40. anerkender potentialet i samarbejdet mellem erhvervsliv og andre dele af uddannelsessystemet, især ungdomsuddan-

nelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner, og de muligheder for fremme af dette samarbejde, som europæiske programmer giver;

41. fremhæver igen behovet for en større inddragelse af de relevante offentlige repræsentanter, herunder lokale og regionale myndigheder, i den næste fase af EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet;

42. anser det for passende, at EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet fortsat vil fokusere på samarbejdet med de videregående uddannelser;

43. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at støtte samarbejdet mellem erhvervsliv og universiteter og se universiteterne som innovationskilder i regionerne;

44. opfordrer i høj grad til, at EU-forummet for dialogen mellem universiteterne og erhvervslivet videreføres ved hjælp af plenarmøder, tematiske seminarer, en hjemmeside og en styrket inddragelse af relevante offentlige repræsentanter, herunder regionale myndigheder, og eventuelt aktører uden for EU;

45. anbefaler, at der udarbejdes et effektivt svar på »nye kvalifikationer til nye job«-dagsordenen og den økonomiske tilbagegang samt at der ses nærmere på partnerskaber for regional udvikling, partnerskaber med SMV'er og forskellige strategier for læring, kvalitetssikring og akkreditering;

46. er fortaler for, at Kommissionen undersøger mulighederne for at støtte nye former for strukturerede partnerskaber mellem erhvervsliv og universiteter gennem relevante EU-programmer.

Bruxelles, den 4. december 2009.

Luc VAN DEN BRANDE

*Formand for
Regionsudvalget*